

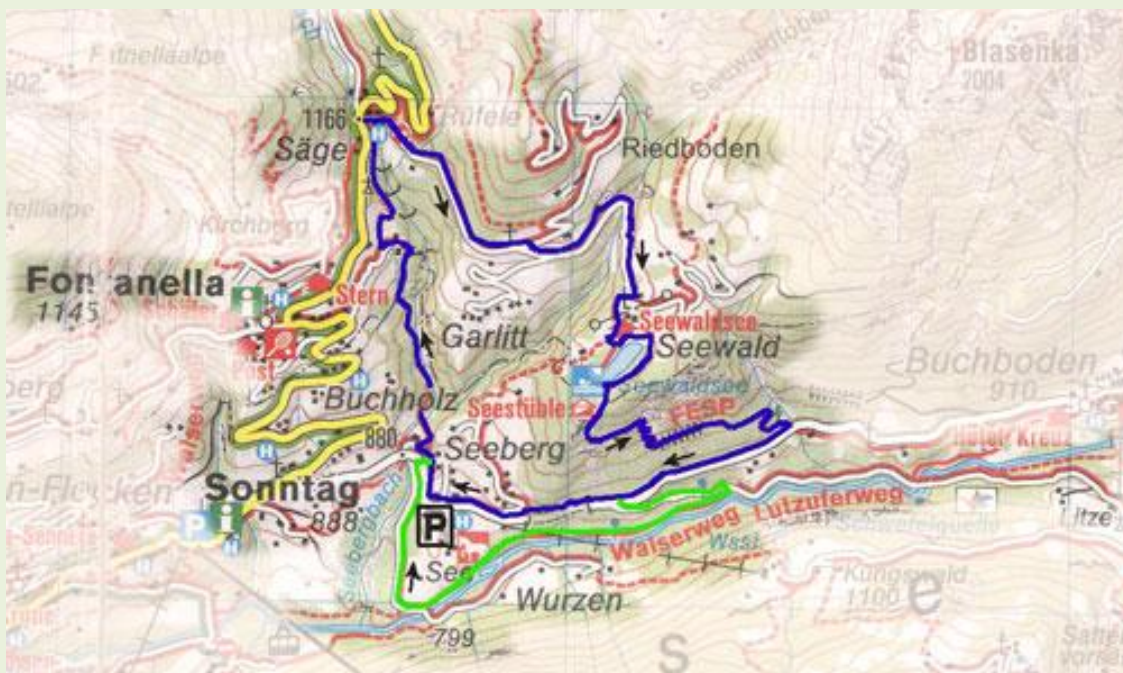

Rondwandeling Seewaldsee

Sonntag Seeberg - Säge - Garlitt - Seewaldsee - Sonntag Seeberg

4 uur, 6.5 Km en 350 hoogtemeters

Deze rondwandeling is een lichte tocht waar je wel lang over doet. De prachtige uitzichten, maar vooral ook de Seewaldsee, daar moet je gewoon de tijd voor nemen. Bij mooi weer is het meenemen van zwemkleding geen slecht idee.

De route bevat leuke paadjes door het bos, maar ook een groot deel asphalt met schitterende vergezichten. Hoogtepunt is natuurlijk de prachtig gelegen Badesee met zijn ligweide en kiosk met terras. Terug gaan we via een adembenemende afdaling langs verticaal oprijzende rotswanden.

Geen zin in wandelen maar wel de Seewaldsee bezoeken, dat kan vanuit Säge. Daar vandaan gaat een 'treintje' heen en terug om toeristen voor een dagje zwemmen naar deze See te brengen.

We beginnen de wandeling in Sonntag Seeberg, achter in het Grosswalsertal. Vanaf Bludenz via Raggal het dal in tot in Sonntag, en na het 'centrum' van Sonntag rechtsaf het zijdal in richting Buchboden.

Het eerste dorpje dat we dan passeren is Sonntag Seeberg. Voorbij aan het plaatsnaambord in de bocht naar links, is er voor de woning waar we recht tegenaan rijden beperkte parkeerruimte. (Foto onder)

Mocht daar geen plaats meer zijn, dan is er nog een ruimere parkeerplaats verderop in het gehucht vlak voor een tunnel rechts van de weg.

Met de wandelschoenen aan en de rugzakken om, lopen we een klein stukje terug richting Sonntag tot aan de Seebergbrücke. Voor de brug dan rechtsaf omlaag naar de Seebergbach die daar links van een fabriekscomplex omlaag komt.

Hier staan we onder de Seebergbrücke en gaan er tussen de fabriek en beek rechtsaf om na het omheinde terrein het bos in te lopen. Richting Fontanella.

Een beetje bergop, daarna linksaf de beek oversteken en aan de overzijde verder rechts omhoog het bos in.

Het eerste stuk is een rechte klim over de Forstweg, maar halverwege deze weg wordt het echt leuk als de wit/rood/wit markering ons linksaf stuurt, een smal paadje omhoog.

Een leuk bospaadje, kronkelend langs de berghelling waarbij we regelmatig waterstroompjes moeten oversteken. Hier en daar kunnen we via haarspeldbochtjes steeds aan hoogte blijven winnen, dieper het bos in.

Alle 350 hoogtemeters van deze rondwandeling zitten in dit deel tot aan Säge, nagenoeg steeds in de schaduw van het bos.

Na een laatste steile klim komen we uit het bos tevoorschijn bij de Mühlehof. Dit is de hoogstgelegen Mühle in het Grosses Walsertal, maar van de oude glorie is weinig meer over.

Links van de nieuwgebouwde stallen langs lopen we richting het asfaltweggetje en slaan linksaf om 100m verder op de Y-splitsing dan weer rechtsaf omhoog te gaan. (Foto)

Eenmaal uit het bos lopen we vol in de zon, maar krijgen daar mooie vergezichten in het Grosswalsertal voor terug.

Het karrenspoor waar we nu op lopen voert ons langs de berghelling naar links onder Fontanella langs, waar links boven ons de hoofdweg naar de Faschinajoch loopt en waar we later op zullen gaan aansluiten.

We lopen nu een gedeelte van de oude (Säge) Walsерweg. Bij de splitsing wordt de Seewaldsee aangegeven.

Dieper in het dal doemt een Alm voor ons op met links een klein houten huisje en daarachter een waterrad in een ander hutje.

Voor de vakantiewoning langs volgen we de markeringen tussen een oude schuur en een houtstapel door naar de bosrand. Daar, vlak onder ons, stroomt de Faschinabach en een smal paadje rechtsaf omlaag gaat richting het water.

Wij moeten echter links aanhouden, het graspad langs de rand van de Alm dat er steil omhoog loopt en bovenaan de Alpenweide, bij een rustbankje rechts, weer het bos in gaat.

Het wordt dan nagenoeg vlak en hoog boven de beek volgen we de Forstweg tot deze aansluit

op de asfaltweg naar Faschina. We zijn dan in Säge, net voor de brug over de Faschinabach, die we dan ook oversteken.

Gelijk verlaten we ook weer de hoofdweg en slaan bij de parkeerplaats rechtsaf.

Hier zijn we bij de opstapplaats van de 'trein' in Säge angekommen. De als locomotief vermomde 4-WD, bijna een kopie van het [treintje in het Pöllatal bij Rennweg](#), rijdt vanaf Säge heen en terug naar de Seewaldsee. De enige andere manier om bij dit zwemwater te komen is... lopen!

Wij kiezen er voor om de afstand wandelend af te leggen, een asfaltweg tot aan de See. Volgens het bordje is dat 45 minuten lopen, maar dat is wel heel erg ruim genomen.

Een lokale bewoner lijkt verbaasd dat we naar de See wandelen, want nauwelijks zijn we onderweg, stopt er een stationwagen naast ons en krijgen we door het open raampje het aanbod om in te stappen. Ik bedank vriendelijk, maar heb toch wat meer woorden nodig om de man er van te overtuigen dat we echt niet op zijn uitnodiging in willen gaan. Mijn 'we lopen liever, daarvoor zijn we in Oostenrijk', wordt met gefronste wenkbrauwen ontvangen.

Op het asfalt kunnen we lekker doorstappen en onderweg genieten van het ruime uitzicht in het Grosswalsertal. In de verte zien we zelfs Raggal en Plazera met daarbij de camping liggen waar we dit jaar de caravan hebben neergezet. Na een ruime bocht naar links is er ook nog een mooi kijkje op Fontanella, een dorpje tegen de groene hellingen geplakt, en met een opvallend witte kerk.

Op de glooiende grashellingen zijn de boeren overal bezig het hooi binnen te halen. Daarbij valt het ons op dat hier vooral de boerinnen het hooi van de Almen omlaag harken. Een handwerk dat je in Nederland nog zelden zal kunnen zien.

De zijwegen die er zijn kunnen we gewoon negeren, ze leiden allemaal naar een of meer over de hellingen verspreid liggende boerderijen van Garlitt.

Op tweederde van dit traject gaat het naar links en dalen we af om een hele diepe kloof te ronden.

Van links komt er een beek omlaag en aan die zijde kunnen we gemakkelijk bij het water komen om ons op te frissen en Reni wat te laten drinken.

Aan de rechterzijde van de weg stort het water de diepe kloof in waar onze weg langs de steile helling weer licht omhoog verdergaat en we nog enkele kleine stroompjes passeren.

Op de open stukken krijgen we er een mooi uitzicht over Garlitt. Veel hoogtemeters zitten hier niet meer in als we over een laatste heuveltje in de weg bij een splitsing komen.

Rechts omlaag brengt ons naar het al snel verderop zichtbare Gasthof Seewald, met aan de voor- en achterzijde een ruim terras.

Het Gasthof staat pal boven de Seewaldsee en vanaf het terras hebben gasten uitzicht op dit hooggelegen zwemmeertje.

Om bij het water te komen moeten we rechts om het Gasthof heen lopen en kunnen daar rechts afdalen naar de ligweide en kiosk aan het water. Of via een draaihekje linksaf naar de andere zijde van de See wandelen.

Wij gaan eerst links omlaag naar waar het bos tot aan het water doorloopt. Daar is aan de oever een mooi plekje in de schaduw van het bos waar we willen pauzeren. Blote voeten en broekspijpen omhoog, zo stappen we even later in het toch wel wat koude water.

Natuurlijk willen we ook nog even bij het strand kijken, en een drankje op het terras voor de Kiosk met uitzicht over de See zal er ook wel ingaan.

Door het bos, achter de See, loopt een heel leuk smal paadje langs de oever, en zo krijgen we de Seewaldsee van alle zijden te zien. We passeren een houten steiger waar vissers een hengeltje uitwerpen en zien we veel zwemmers met een aantal houten vloten in het water spelen.

Het paadje komt het bos uit bij een brug, en na het oversteken daarvan staan we op de ligweide. (Links gaat daar een graslaan het bos in, dat wordt onze terugweg).

In de kiosk zijn ijs en snacks verkrijgbaar en natuurlijk kunnen we er een drankje krijgen terwijl we er onder de parasols plaatsnemen. In een hoek ligt een grote stapel parasols die tegen betaling van een borgsom geleend kunnen worden om op de ligweide te gebruiken.

Zodra we genoeg hebben van het zitten gaan we via de ligweide weer terug naar de houten brug en slaan dan rechtsaf de wegwijzers naar Buchboden volgend.

Wie deze wat langere en vooral steile afdaling niet wil/kan doen, is er een gemakkelijker alternatief. Vanaf Gasthof Seewald gaat een brede Forstweg omlaag richting Sonntag Seeberg. Het pad gaat later verder als bospaadje, en komt bij de hoogst gelegen huizen van Seeberg weer op een bredere weg uit.

Daar dan linksaf omlaag brengt je tot op de hoofdweg naar Buchboden, bij de tunnelingang en de grotere parkeerplaats van Seeberg. Om weer bij de eerste kleine parkeerplaats te komen moet je langs de hoofdweg rechtsaf. Deze route is korter en minder steil.

Wij lopen langs de BBQ-plaats naar het bos en volgen de wit/rood/wit tekens voor de Buchboden variant. Gelijk wordt het pad een bergpaadje, en daalt het af in de richting van een loodrechte rotswand.

Weldra bevinden we ons tussen twee van deze verticale wanden in, en lijkt het ook voor ons uit loodrecht omlaag te gaan. Als het er niet zo goed belopen uit zou zien, zou je gaan twijfelen of het überhaupt ergens heen zou leiden, het lijkt niet mogelijk dat er hier een pad omlaag zou kunnen lopen.

Pas als we een omhoog klauterend stelletje tegenkomen, krijgen we er vertrouwen in dat het ook verderop toch wel begaanbaar moet zijn. Het is vooral een rotspaadje, soms langs

diepe afgronden en heel smal maar zonder een eng paadje te worden. Hoogtevrees moet je natuurlijk niet hebben, maar je hoeft zeker geen bergbeklimmer te zijn. De route staat als 'rood = trittsicherheit' aangeduid, dus een klimuitrusting en helm zijn niet nodig.

Waar het pad meer langs rand van de steile berghelling gaat staan er geen bomen in de weg om het uitzicht te blokkeren. Bij deze open stukjes is het uitzicht adembenemend. Pal naast het pad kijk je daar steil omlaag boven op de Hütten in het dal tussen Buchboden en Seeberg. Maar ook is er naar beide zijden uitzicht tot ver in het Grosses Walsertal.

Daarna gaat het dan weer verder door een stukje bos, tot er een nog mooiere uitzichtplaats opdoemt. Zo worden we het hele traject omlaag steeds weer verrast met uitzichten, prachtige rotspartijen en hele mooie stukjes wandelpad. Een spectaculaire afdaling.

Ergens, lager op de berghelling in het bos, komen we langs een splitsing. Het pad gaat als wit/rood/wit rechtdoor en als wit/rood/wit scherp rechtsaf omlaag.

De splitsing staat niet op onze wandelkaart aangegeven en ook een wegwijzer ontbreekt.

Rechtdoor lijkt ons meer richting Buchboden te gaan, en dat zou te ver zijn voor ons plan. Wij willen tussen Buchboden en Seeberg op de grote weg uitkomen en gokken dus op rechtsaf omlaag.

Nu is het vooral boomwortels die het pad vormen, een bospad dat verderop weer even tamelijk steil en met veel haarspeldbochten de helling af zakt.

Vanuit het bos komend staan we plots voor een breder en kaarsrecht stenig pad. Op de wandelkaart zagen we al dat er rare tekenjjes bij dit deel van de route ingetekend

waren, waarvan de legenda aangaf dat het een dijk/dam was. Een dijk, op een berghelling in Oostenrijk, daar konden ons niet veel bij voorstellen.

Nu we er op de dijk/dam aankomen, wordt het al snel helder. Van de berghelling links komen duidelijk zichtbaar regelmatig steenlawines omlaag. Deze dijk, gebouwd onder aan het instabiele deel van de berghelling, voorkomt dat rotsblokken verder omlaag de berg af rollen, misschien zelfs tot op de weg Seeberg - Buchboden.

De dam/dijk aflopen is eenvoudig, er is alleen een jachthut op de dam gebouwd waar even omheen gegaan moet worden.

Verderop gaat er nog een paadje links omlaag, ook met wit/rood/wit markering, maar dat hebben we geprobeerd en zijn er van teruggekomen. Al na enkele tientallen meters is het paadje overwoekerd en niet verder te volgen.

Na het stuk dam komen we op een Forstweg. Deze volgen we bergaf de markeringen achterna. Nu is het niet ver meer. Er volgt een haarspeldbocht naar rechts met om de hoek een kleine blokhut, daarna nog een korte afdaling tot op de asfaltweg.

Rechts om de hoek staat een nieuw gebouwde kapel, vooral opgetrokken uit hout, en dat is tevens de richting die we op lopen. Naar rechts langs de asfaltweg.

Net voor we bij de tunnel voor Sonntag Seeberg aankomen, is er nog een alternatieve mogelijkheid om terug te keren. Daar gaat een asfaltweg scherp linksaf omlaag naar de beek onder in het dal. Bij de beek dan rechtsaf is de weg onderlangs terug naar Seeberg, maar dan moet er in Seeberg wel weer een stuk omhoog worden geklommen.

Wij kiezen ervoor om de tunnel maar te nemen, door deze halfopen tunnel gaat maar heel weinig verkeer en er is een voetpad links van de weg.

Na de tunnel is er dan links de grote parkeerplaats, maar wij moeten nog een stukje doorlopen om aan de andere zijde van Sonntag Seeberg bij de kleine parkeerplaats onze auto weer op te zoeken.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! En mail ons als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2011 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |